

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	33451
Nom	Didàctica i organització educativa
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	12.0
Curs acadèmic	2020 - 2021

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1306 - Grau d'Educació Social	Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació	1	Anual

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1306 - Grau d'Educació Social	16 - Educació	Formació Bàsica

Coordinació

Nom	Departament
MARHUENDA FLUIXA, FERNANDO	100 - Didàctica i Organització Escolar
PALOMARES MONTERO, DAVINIA	100 - Didàctica i Organització Escolar

RESUM

Didàctica i organització educativa és una assignatura anual de formació bàsica que forma part de la matèria Educació de la titulació Grau en Educació Social.

Volem oferir un mínim de continguts que permetrà als i les estudiants avançar en classe –al llarg del curs escolar, no cada dia- amb la sensació de saber, de saber més i de saber millor. Per a això, hi haurà un substrat comú de lectures per a tot el grup i, a més, cada persona escollirà dos llibres entre els recomanats.

Mitjançant l'estudi i coneixement d'una realitat complexa, la pràctica educativa, podem començar a identificar claus per a l'anàlisi i per a l'actuació educativa. I podem també tractar d'aclarir la complexitat a la qual ens enfrontem, formulant i fent-nos preguntes concretes i rellevants.

Treballarem les tensions a les quals s'enfronta la pràctica educativa, per això cal ser previnguts amb les pretensions de 'bondat' que solem atribuir a aquesta pràctica; procurant reemplaçar-les per una mirada utòpica que, desvetllant les contradiccions, tracte de promoure el canvi i la millora. Amb els continguts de l'assignatura i el treball acadèmic al seu voltant pretenem comprometre als i les estudiants, implicar-los en anar descobrint el seu posicionament.

Didàctica i organització estan interrelacionades però són plànols de referència que se situen a nivells diferents, la qual cosa dóna lloc a tensions i contradiccions entre elles, a més de les que cadascuna d'elles ja pateix.

Procurarem que, mitjançant el treball reflexiu dels continguts, els i les estudiants adquireixin consciència clara de les agendes normatives que s'instal·len en l'educació, amb diferents orígens, però totes les quals porten a tres preguntes crucials en el treball educatiu: què s'ha de fer, què es vol fer i què és possible fer.

Esta assignatura tractarà l'ODS núm. 4, 8 i 16.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

Cap

COMPETÈNCIES

1306 - Grau d'Educació Social

- Que els estudiants sàpien aplicar els seus coneixements al seu treball o vocació d'una forma professional i posseïsquen les competències que solen demostrar-se per mitjà de l'elaboració i defensa d'arguments i la resolució de problemes dins de la seua àrea d'estudi.
- Que els estudiants puguin transmetre informació, idees, problemes i solucions a un públic tant especialitzat com no especialitzat.
- Capacitat d'anàlisi i síntesi.
- Capacitat d'organització i planificació.
- Capacitat de comunicació professional oral i escrita en les llengües pròpies de la Universitat de València.
- Capacitat de resolució de problemes i presa de decisions.
- Capacitat crítica i autocrítica.
- Conèixer i comprendre els sistemes educatius i formatius actuals en el context internacional.
- Conèixer i analitzar les polítiques educatives, el seu desenvolupament legislatiu i la seua incidència en les reformes socioeducatives.
- Diagnosticar necessitats, situacions complexes i possibilitats de les persones per fonamentar les accions educatives.

- Dissenyar plans, programes, projectes accionis i recursos educatius en diferents contextos.
- Desenvolupar i coordinar intervencions educatives amb persones o grups, amb necessitats educatives especials, en situacions de risc, de desigualtat o discriminació per raó de gènere, classe, ètnia, edat, discapacitat i/o religió.
- Facilitar i gestionar la cooperació en els processos educatius i professionals.

RESULTATS DE L'APRENTATGE

Esta matèria és una introducció de qüestions que s'abordaran amb més detall en altres matèries impartides sota la responsabilitat de l'àrea de Didàctica i Organització Escolar en segon i tercer curs. És important assentar els principis i coneixements que fonamenten aquest conjunt de sabers, les claus amb les quals poder abordar aprenentatges posteriors. Per això volem:

1. Consolidar els principis i coneixements que fonamenten el conjunt dels saber al voltant de la Didàctica i l'Organització, disposar de claus amb les quals abordar aprenentatges posterior.
2. Accedir a diferents perspectives i formes de pensar i abordar els problemes propis de l'àrea de coneixement. Vincular també amb altres assignatures del primer curs.
3. Conèixer ferramentes professionals que faciliten la tasca didàctica i organitzativa del educador i la educadora social, saber còm utilitzar-les així com saber escollir-les, en funció dels efectes que es deriven del seu ús correcte.
4. Qüestionar el coneixement, llec, facilitar la construcció del coneixement professional, potenciant així el caràcter universitari mitjanant la responsabilitat, honestedat, constància i rigor del treball.
5. Asseure les bases d'un coneixement acadèmic sòlid amb una clara orientació, des de el començament, a fer-nos càrrec dels problemes de les pràctiques educatives, de situacions problemàtiques a les quals l'educació social tracta de donar resposta.
6. Prendre consciència de la importància de la cerca i elaboració argumentada del propi criteri professional davant la pràctica socioeducativa.
7. Indagar en diferents posicionaments teòrics al voltant de temàtiques pròximes a la didàctica i l'organització per a poder desenvolupar un criteri professional assentat en el coneixement disciplinar.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. La pràctica educativa, entre els enfocaments pedagògics i els models d'ensenyament. Els mètodes propis de l'educació social.

La relació educativa ha anat evolucionant al llarg de la història i amb ella els enfocaments pedagògics i els models d'ensenyament que li donen fonamentació. Els diferents paradigmes didàctics expliquen la pràctica educativa en funció de com es descriu l'ambient d'aprenentatge en el que es va a desenvolupar la relació (considerant les fases de l'activitat a desenvolupar, els rols dels participants i les normes o regles per a propiciar l'aprenentatge, així com els dispositius i materials que donen suport al mateix). Conèixer els models pedagògics, així com diferents tipologies d'educador/a, és rellevant per comprendre que la didàctica pren partit per un o altre element de la praxis educativa. I és que tota pràctica d'ensenyament implica un procés de transmissió cultural i socialització de manera que les persones

aprenem a interioritzar els elements socioculturals i del medi ambient. En aquest procés d'aprenentatge en l'àmbit social, els educadors i les educadores han d'establir una relació d'acompanyament que situa a la persona i als grups en el centre de la tasca educativa, protegint i ajudant en el desenvolupament de la plena autonomia.

2. Avaluació i progrés dels aprenentatges: una avaluació formativa per l'autonomia vital

Qualsevol procés educatiu s'explica perquè hi ha darrere la intenció de que algú aprenga. L'avaluació tracta de mostrar què s'ha après i què no, i perquè, i te càire educatiu quant s'orienta a la millora dels aprenentatges, tant en la seua qualitat com en la quantitat. Avaluar és una peça central dels processos d'ensenyament i d'aprenentatge i en l'educació social és afortunadament formativa, però sempre orientada a la millora, l'adquisició de coneixements i el desenvolupament personal en diferents àmbits.

3. El dret a l'educació en l'escola i més enllà

L'educació social pren l'escola com a referència: L'escola és la institució que la Modernitat va designar per fer-se càrrec del dret a l'educació, però en la Modernitat tardana s'ha mostrat incapaç de dur endavant de manera satisfactòria eixe encàrrec, veient-se desbordada per tantes altres fonts d'accés a la informació i la cultura. Alhora, la institució escolar va deixant fora persones que no poden assolir el dret a l'educació dintre d'ella, i ací és on l'educació social pren més rellevància: atenció educativa a xiquetes i xiquets en el sistema de protecció de menors o sota mesures judicials, a adolescents que fracassen i abandonen l'escola. També a persones adultes que han vist alterat el seu desenvolupament vital per experiències deshumanitzadores, sovint vivint sota condicions de risc i vulnerabilitat.

4. El projecte educatiu d'una institució: Sentit i formulació.

Les institucions educatives i les persones que les conformen, també en l'àmbit de l'educació social, han de treballar sota un paraigua comú de principis i valors que legitimen la seua pràctica. Per aquest motiu, és necessari l'establiment d'acords que donen una visió global del rumb de la institució per a eliminar postures individualistes i augmentar el sentiment de pertinença a l'organització. Aquesta proposta compartida dirigirà i orientarà els processos d'intervenció educativa de la institució, determinant els objectius, els continguts i els processos educatius. Aquesta presa de decisions no és neutra i es manifesta en rituals regularitzats que reflexen la cara informal de la organització contribuint en la socialització del subjectes

5. El Tercer Sector d'Acció Social. Organitzacions d'intervenció social, organitzacions que eduquen, i organitzacions que es dediquen a l'educació

De l'educació social es fan càrrec algunes institucions públiques, com ara municipis, i sobretot entitats de iniciativa social o civil, privades, que molt sovint no tenen afany de lucre: associacions, cooperatives i fundacions, de usuaris, dels seus familiars, o de professionals que comparteixen un projecte. També algunes empreses han vist en l'Educació Social una oportunitat de negoci. Hi ha institucions socials que ofereixen serveis educatius tot i que la seua missió principal és més l'assistència social que no l'educació. Les organitzacions del tercer sector les fan les persones que les conformen, i que s'han de relacionar amb d'altres per tal de trobar tant recursos amb els que dur endavant la seua feina com la

legitimitat que han de guanyar-se en l'entorn on treballen, davant les persones usuàries, les administracions que les autoritzen, les empreses que les financen així com altres institucions que es mouen en àmbits semblants.

6. Les organitzacions educatives en relació amb l'entorn: Oferta i demanda, condicionants de la intervenció educativa.

Mentre que l'escola té una etapa obligatòria, a l'educació social l'assistència no ho és. Malauradament, no hi ha tantes places com caldria per poder atendre tantes persones com podrien aprofitar-se d'una bona educació social. Per això, les institucions que hi treballen han de tindre clar a quin conjunt de persones s'adrecen així com quins són els criteris que empren per seleccionar aquelles que més profit puguen traure de la seua oferta educativa. Es va produint així una especialització que permet proporcionar una atenció educativa més acurada però que té el risc de segregar poblacions dificultant l'accés a una vida normalitzada. Els processos de captació, selecció, formació, intermediació i derivació intervenen en l'adequació del processos educatius a llarg termini.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes de teoria	90,00	100
Pràctiques en aula	30,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	8,00	0
Elaboració de treballs en grup	20,00	0
Elaboració de treballs individuals	15,00	0
Estudi i treball autònom	37,00	0
Lectures de material complementari	40,00	0
Preparació de classes de teoria	40,00	0
Resolució de casos pràctics	20,00	0
TOTAL	300,00	

METODOLOGIA DOCENT

El professorat d'aquesta assignatura la planteja centrada sobre la pràctica, treballant amb casos i situacions concretes d'ensenyament i aprenentatge de persones ateses per institucions que treballen per tal de garantir el dret a l'educació sota condicions de vulnerabilitat. El desenvolupament de l'assignatura s'estructura en torn a:

a) Explicacions per part del professorat;

- b) Pràctiques en grup que s'aniran desenvolupant de forma presencial en l'aula;
- c) Lectures que han de realitzar els estudiants;
- d) Realització d'exercici individual de reflexió al voltant de les pràctiques en grup;
- e) Realització d'exercici individual i col·lectiu de reflexió, i la seua avaluació entre pars, al voltant del contingut de les unitats temàtiques mitjançant seminaris per al pensament reflexiu.
- f) Exposició de treballs;
- g) Treball per casos, projecció de vídeos, anàlisi d'informes; i
- h) Visites a entitats del tercer sector d'acció social o de professionals de l'educació social a classe.

Tot l'anterior serveix per abordar els conceptes, enfocaments, organització i models d'ensenyament per a la formació i l'acompanyament educatiu; procurant així aconseguir els objectius i competències que justifiquen l'assignatura.

La classe està organitzada per els qui vénen, de manera que se suposa l'assistència però no es controla. Procurarem generar experiències educatives pròpies de la vida acadèmica universitària: lectura, estudi, escriptura, cerca de fonts, memorització, reflexió, habilitats de raonament, cerca de la precisió i consistència dels arguments, claredat i concisió en la comunicació del saber, pensament crític, assimilació, formació i integració de conceptes abstractes així com l'establiment de relacions d'aquells amb exemples concrets. Interacció entre la pràctica sobre situacions simulades i la reflexió individual i compartida.

Per a això, és recomanable una disposició oberta a la raó, la llibertat i la crítica en un ambient de confiança. També forma part d'aquesta consciència o disposició universitària l'adopció de postures èticament justificades davant les qüestions abordades.

En la mesura en què moltes de les formes de treball professional de l'educació social incideixen en l'aspecte col·laboratiu, participat i compartit de l'ensenyament i el coneixement, és apropiat proporcionar ocasions per al treball col·lectiu dels estudiants en les diferents fases del mateix, des de la indagació i l'estudi fins a la presentació d'informes de treball.

Aquests principis es concretaran en activitats sota aquestes condicions:

1. Lectura i estudi de la bibliografia, i discussió en classe tant sobre les lectures com sobre problemes i pràctiques.

2. Realització d'exercicis individuals i altres col·lectius, en equips que aniran canviant conforme avança el curs.
3. Treball per casos, que tindrà una seqüència al llarg del curs. A més de l'elaboració dels casos propis, caldrà realitzar l'examen de les pràctiques realitzades per col·legues.
4. Elaboració d'assajos a partir de les pràctiques, utilitzant la literatura estudiada.
5. Confrontació pública en classe d'assajos en els quals se sostenen arguments que es poden trobar, per promoure l'aprofundiment en els arguments darrere de les discrepàncies.

AVALUACIÓ

El procés d'avaluació de l'assignatura s'entén com un procés formatiu (no sumatiu). El que suposa aquesta proposta d'avaluació és un treball constant en classe on les activitats desenvolupades al llarg del curs no poden ser sumades ni ponderades sense més. Seran activitats, puntuables o no, amb una finalitat formativa, de facilitació dels aprenentatges e identificació dels errors per promoure una progressió de l'aprenentatge de l'alumnat.

L'avaluació té com a referents l'examen final en la data oficial així com un examen parcial, també en data oficial (però que no és convocatòria amb acta). Per tant, es necessari aprovar-los per considerar la resta d'activitats desenvolupats a classe.

A classe, l'avaluació serà a partir de la pràctica i al voltant dels continguts que figuren en la bibliografia de lectura mínima compartida, així com en els llibres escollits per cada estudiant. Els criteris d'avaluació són: identificació, comprensió i encertada utilització dels continguts propis de la assignatura; qualitat, claredat, profunditat i coherència, de la argumentació; capacitat de síntesi. A més, qualsevol exercici que es presenta ha d'estar prèviament revisat, i complir les normes ortogràfiques de la llengua en que està escrit.

Els productes del treball en el curs han de resultar valuosos i rellevants, de manera que evitem els treballs amb l'única finalitat de ser avaluats. Tots els treballs seran accessibles al professorat i la resta d'estudiants de la assignatura. Qualsevol exercici que es realitza a classe ha de valer la pena, ja siga la lectura, la realització de les pràctiques, la seva revisió i la reflexió al voltant de les lectures i pràctiques. Els exercicis de classe estan al servei de l'aprenentatge abans que de la qualificació.

Així doncs, a més dels exàmens parcial i final, s'avaluen alguns d'aquests altres productes (no necessàriament amb una puntuació), concretats en cadascuna de les fitxes introductòries a cada tema:

1. Pràctiques, preparades en grup, una per tema.
2. Fitxa de lectures del tema, amb citacions, resum i/o esquema, individual.
3. Fitxa de lectura del llibre, una per quadrimestre, individual.
4. Reflexió sobre les pràctiques, individual.
5. Exposició comuna, preparades en grup, dels treballs dels llibres i de les pràctiques.
6. Organització en grup d'un seminari "pensament reflexiu", almenys un parell al trimestre.

Proposem les següents pautes per a la realització dels diferents treballs:

- Han d'estar dirigits a les i els col·legues i no únicament al professor, han de ser interessants i productius. Per això, han de ser breus, directes, concisos i rellevants.
- Algunes activitats donaran lloc a productes. Quan no es diga el contrari, els productes seran de grup, de manera que qualsevol membre del grup haja de poder adonar del mateix. • Es poden emprar referències d'Internet, sempre que se cite la procedència i, preferentment, com a documents annexos.
- Tots els productes es lliuren mitjançant l'aula virtual, perquè la resta de col·legues pugui accedir a ells.
- S'han de revisar les pràctiques d' almenys un parell de grups abans d'elaborar l'assaig propi.
- Tots els productes es corregeixen, però no tots es puntuen.
- Les pràctiques es fan en classe i es lliuren durant el curs.
- Els assajos es lliuren en terminis flexibles que s'aniran assenyalant en el curs de les classes i anunciats per correu electrònic.
- L'extensió d'assajos i pràctiques estarà limitada i s'anirà assenyalant en les classes i anunciant per correu electrònic.

La preparació de la matèria –tant teòrica com a pràctica- es farà a partir de la lectura de la bibliografia assenyalada per a cadascun dels temes, així com un llibre d'estudi per quadrimestre.

Per els qui no assisteixin habitualment a classe, l'avaluació es durà a terme mitjançant l'examen final, teòric i pràctic, que tindrà lloc en la data i lloc assenyalats oficialment per la facultat. A més, es llegiran dos llibres (un sobre organització i altre sobre didàctica) i realitzar treballs de lectura. Al voltant d'aquestes lectures es preguntarà a l'examen.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Ander-Egg, E. (2006). Metodología y práctica de la animación sociocultural. Madrid, CCS.
- Asedes (2007). Documentos profesionalizadores. Barcelona, Asedes.
- Cantó, N.; Castiñeira, A. i Font, A. (2009). Les fonts del lideratge social. Barcelona, Fundació Jaume Bofill.
- Constitución Española, Art. 27.
- Convenio Colectivo marco estatal de Acción e Intervención Social.
- Corzo, J.L. (2007). Educar es otra cosa. Manual alternativo. Madrid, Popular.
- Dubet, F. (2010). Decadència de la institució escolar i conflictes entre principis. Barcelona, Fundació Jaume Bofill.
- Faierstein, G. y Gyssels, S. (2003). ¿Cómo se enseña? Caracas, Federación Internacional Fe y Alegría. Cap. 4.

- Fantova, F. (2001). La gestión de organizaciones no lucrativas. Herramientas para la intervención social. Madrid, CCS.
- Fantova, F. (2018). Construyendo la intervención social. Papeles del Psicólogo / Psychologist Papers, 2018. Vol. 39(2), pp. 81-88.
- Fenstermacher, G. y Soltis, J. (1999). Enfoques de enseñanza. Buenos Aires, Amorrortu.
- Forés, A. (2002). Quan la didàctica porta el nom deducació social. Barcelona, Pere Tarres.
 - Forés, A. (2011). El teatro de la mente y la didáctica educativa : la didáctica en educación social. Buenos Aires, Ñaque.
 - Forés, A. (2018). La resiliencia en entornos socioeducativos : sentido, propuestas y experiencias. Madrid, Narcea.
 - Forés, A. (2018). Pedagogías emergentes : 14 preguntas para el debate. Barcelona, Octaedro.
 - Fundació Esplai (2017). Per una nova ciutadania. Incidència política i Tercer Sector. Confluències per al canvi educatiu. Barcelona, Esplai
 - Fundación Esplai (2013). Ciudadanía y ONG. El nuevo papel del 3r sector. Barcelona, Esplai.
 - Joyce, B. y Weil, M. (2002). Modelos de enseñanza. Barcelona, Gedisa. Cap. 1 y 2.
 - Lafuente i Camps (2003). La gestió alternativa de conflictes en les organitzacions del tercer sector. Barcelona: Fundació Jaume Bofill., pp. 30-46.
 - Lleis vigents del Menor i dEducació.
 - Llena, A.; Parcerisa, A. (2008). La acción socioeducativa en medio abierto. Fundamentos para la reflexión y para la práctica. Barcelona, Graó.
 - Malgesini Rey, G. (2012). Guía metodológica sobre el proyecto de intervención social. Madrid, EAPN España. (p. 65-80).
 - Marhuenda, F. y Palomares-Montero, D. (2018). Las organizaciones educativas en relación con el Parcerisa, A.; Giné, N. y Forés, A. (2010). La educación social. Una mirada didáctica: relación, comunicación y secuencias educativas. Barcelona, Graó.
 - Subirats, J. (dir.)(2012). Ciudadanía e inclusión social. El Tercer sector y las políticas públicas de acción social. Barcelona, UAB-Fundación Esplai.
 - Torralba, F. (2002). Pedagogía de la vulnerabilidad. Madrid, CCS.
 - Torres, R.M. (2005). Doce tesis para el cambio educativo. Justicia educativa y justicia económica. Madrid, Fe y Alegría.
 - Van Manen, M. (1998). El tacto en la enseñanza. Paidós Ibérica.
 - Vernis, A.; Iglesias, M.; Sanz, B. y Saz, A. (2004). Los retos en la gestión de las organizaciones no lucrativas. Claves para el fortalecimiento institucional del tercer sector. Barcelona, Granica.
 - Vernis, A.; Iglesias, M.; Sanz, B.; Solernou, M.; Urgell, J. y Vidal, P. (2004). La gestión de las organizaciones no lucrativas. Bilbao, Deusto.
 - Xavó-Xaví (2001). El adolescente marginal. Barcelona, Rosa Sensat, caps. 1 a 3.

Complementàries

- Alberich, T. y otros (2009). Metodologías participativas. Manual. Madrid, Cimas.
- Alonso, I. y Funes, J. (2009). El acompañamiento social en los recursos. Educació Social, núm. 42, p27 - 45
- Alumnos de la escuela de Barbiana (1998). Carta a una maestra. Madrid, PPC.
- Álvarez, J.M. (2001). Evaluar para conocer, examinar para excluir. Madrid, Morata, caps. 2, 7 y 8.

- Carbonell, F. y Martucelli, D. (2009). La reconversió de l'ofici deducar. Globalització, migracions i educació. Barcelona, Eumo/Fundació Jaume Bofill.
- entorno: Oferta y demanda, condicionantes de la intervención educativa. Texto sin publicar.
- Marchioni, M. (1999). Comunidad, participación y desarrollo. Teoría y metodología de la intervención comunitaria. Madrid, Popular.
- Martínez Bonafé, J. (2012). La educación social y sus pedagogías. Cuadernos de Pedagogía, 422.
- Martínez y Molpeceres (2010) Lógicas de justificación en el sector asociativo: un análisis a partir del discurso de trabajadores de la inserción laboral. En Revista Española del Tercer Sector, 14, 17-42.
- Montoliu, A. i Cañeque, A. (2013). Centros de Día de Menores de la Comunidad Valenciana. El perfil de menores atendidos. Valencia, APIME.
- Morata, T. (2014). Pedagogia Social Comunitària: un model d'intervenció socioeducativa integral. Educació social. Revista d'Intervenció socioeducativa, 57, 13-32.
- Mulet, B. (1999). Societat i Educació. Una interpretació sociològica. U. Illes Balears, cap. 3.
- Planella, J. (2003). Fundamentos para una pedagogía del acompañamiento en la praxis de la educación social. Revista Catalana de Pedagogia. Vol. 2, p. 13-33.
 - Prieto, A. (2014). Humor y pedagogía del placer en la intervención social. Escuela de payasos los hijos de Augusto.
 - Red Española de Lucha contra la Pobreza (2012). Nuevas propuestas para nuevos tiempos.
 - Subirats, J. i Albaigés, B. (coords.)(2006). Educació i comunitat. Reflexions a l'entorn del treball integrat dels agents educatius. Barcelona, Fundació Jaume Bofill.
 - Tapia, M.N. (2004). Aprendizaje y servicio solidario. Madrid, CCS.
 - - Revista de Educación Social de la Fundación Pere Tarrés:
http://www.peretarres.org/wps/wcm/connect/peretarres_es/peretarres/home/difusio_coneixement/revistes/revista
 - Revista de Educación del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte:
<http://www.mecd.gob.es/revista-de-educacion>
 - Revista en la Calle de la Fundación Juan Soñador:
<http://fundacionjuans.org/es/revista-en-la-calle>
 - Revista Educar(nos)
<http://www.amigosmilani.es/>
 - Portal de la Educación Social (EDUSO):
<http://www.eduso.net/>
 - Eldiario.es (medio digital de información y análisis con el foco puesto en la política y en la economía en su seno)
<http://www.eldiario.es/>
 - Periodismohumano (medio de comunicación con enfoque de derechos humanos y sin ánimo de lucro):
<http://periodismohumano.com/>
 - La Directa. Medio de información para la transformación social:
<https://directa.cat>

ADDENDA COVID-19

Aquesta addenda només s'activarà si la situació sanitària ho requereix i previ acord del Consell de Govern

1. Contenidos

1. Se mantienen los contenidos inicialmente recogidos en la guía docente.

2. Volumen de trabajo y planificación temporal de la docencia

2-3-4. Reducción del peso de unas actividades, suspensión de entrega de tareas de realización grupal en horario de clase y sustitución por otras, manteniendo el volumen de trabajo, concentrándolo en tareas de estudio, y manteniendo las sesiones programadas en las mismas fechas y horas, con la misma o menor duración.

3. Metodología docente

1. Materiales en el aula virtual

2. Propuesta de actividades por aula virtual

3 y 4. Videoconferencias síncronas y asíncronas BBC

6. Debates en fórum

7. Casos y ejercicios realizados en clase.

11. Tutorías mediante videoconferencias y correo electrónico

4. Evaluación

2. Mayor énfasis de la evaluación continua en la nota final

3. Pruebas de evaluación mediante trabajos académicos

7. Prueba escrita abierta (examen tradicional) pero distribuida en el aula virtual

8 Otros: valoración de ejercicios entregados a lo largo del curso a partir del aprobado en el examen, tal y como recoge la guía académica

5. Bibliografía

1 Bibliografía recomendada se mantiene pues es accesible

